

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.37.648/2012/5.szám

A Kúria a ... ügyvéd (fél címe 3) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a ... jogtanácsos által képviselt Kormányhivatal (I.rendű alperes címe) I.r. és a ügyvéd által képviselt II.r. alperesek ellen kisajátítás ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2009. november 3. napján kelt 8.K.26.574/2011/21. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 22. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon tartott tárgyaláson meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 8.K.26.574/2011/21. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy fizessen meg a II.r. alperesnek 15 nap alatt 30.000 (azaz harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a Kúria továbbá a felperest, hogy fizessen meg - külön felhívásra - az államnak 70.000 (azaz hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A ... külterület ... helyrajzi számú 2 hektár 931 m² területű szántó és kivett árok művelési ágú ingatlannak a felperes volt a tulajdonosa. Ennek az ingatlannak, melyen az eljárás megkezdése időpontjában lucernát termeltek, a felszíne alatt bányakincs van, amire tekintettel a II.r. alperes kezdeményezésére 2006-ban az illetékes ingatlanügyi hatóság kavicsbánya létesítése céljára termőföld végleges más célú felhasználását engedélyezte. Minthogy a felperes az ingatlan megvásárlására vonatkozó vételi ajánlatot nem fogadta el, a II.r. alperes 2008. július 21-én kérte az ingatlan 1 hektár 5932 m²-es részének kisajátítását. Az I.r. alperes 2009. március 6-án kelt B/2241/2/2009. számú határozatával bányászat közérdekű célra a felperes ingatlanának egészét a magyar állam

javára kisajátíttatta és kártalanításként 12.692.090 forintot állapított meg. A határozat a kisajátítani kért ingatlanrész értékét 700 forintban, míg a visszamaradó és kisajátított rész értékét 308 forintban határozta meg négyzetméterenként. A felperes a határozattal szemben keresettel élt, majd az ügyben Kfv.III.37.770/2010/7. szám alatt olyan határozat született, ami szerint vizsgálni kell, hogy a bányászati tevékenység kizárólag a kisajátított ingatlanon valósítható-e meg, vagy erre alkalmas más ingatlan is, illetve tisztázni kell a kártalanítás összegét is. A Törvényszék megismételt eljárásában a keresetet a jogalap tekintetében elutasítva még további, mintegy 3 millió forint kártalanításra kötelezte a II.r. alperest. Indokolása szerint a kisajátításnak megfelelő jogalapja volt a beszerzett hatósági engedélyek szerint. Az összegaszerűség tárgyában ugyanakkor a bíróság elfogadta a kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleményét. A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve az ítélet és a kisajátítási határozat hatályon kívül helyezését. Arra hivatkozott, hogy a kisajátítási kérelemnek nincs alapja, illetve a törvényszék új eljárásában ezt köteles volna megvizsgálni. Hivatkozott arra is, hogy a kártalanítás összege sem megfelelő. Jogszabálysértésként a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 3., 9. és 19.§-a jelen eljárásra vonatkozó bekezdéseire, illetve a Pp. 275.§ (5) bekezdésére hivatkozott, amennyiben állította, hogy a jogerős ítélet nem felelt meg a Legfelsőbb Bíróság ítéletében foglalt korábbi utasításoknak.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúriának arról kellett döntenie, hogy a Budapest Környéki Törvényszék ítélete megfelelt-e azoknak az utasításoknak, amelyeket a Legfelsőbb Bíróság korábban a Törvényszék számára meghagyott, bizonyításra került-e a kisajátítás jogalapja és a törvényszék megfelelően állapította-e meg a kártalanítás összegét.

A Kúria rögzíti, hogy a felperesi ingatlan egy régi Duna-meder fölött fekszik, ami meder fölött számos ingatlan helyezkedik el. Ezek közül az ingatlanok közül igen sok helyen sóderbányászat folyik. A felperes a kisajátítás jogalapjával kapcsolatban a Ktv. 3.§ (1) bekezdésének c) pontjára hivatkozott, ami szerint kisajátításnak akkor van helye, ha a közérdekű cél megvalósítására kizárólag az adott ingatlanon kerülhet sor, illetve ha a közérdekű cél megvalósítására több ingatlan alkalmas, annak más ingatlanon való megvalósítása a tulajdon nagyobb sérelmével járna. E szakasz d) pontja egyéb előírásokat is tartalmaz, amely feltételeknek a törvényszék szerint az I.r. alperes a kisajátításkor eleget tett azzal, hogy a szükséges engedélyeket beszerezte és azoknak a tartalmát a Kúria álláspontja szerint megfelelően értékelte.

Az ingatlan értékének meghatározására a bíróság igazságügyi szakértőt rendelt ki, aki a jelenleg már bányaművelésre használt ingatlannal kapcsolatban véleményét előterjesztette, azt a törvényszék aggálytalannak tartotta, elfogadta, és ítékezésének alapjául vette. A törvényszék ítéletében rögzítette az zöldkárrel kapcsolatos álláspontját is, mellyel a Kúria egyetértett.

A Kúria álláspontja szerint is dunavarsányi belterületi ingatlanok nem összehasonlíthatók a perbeli külterületi ingatlannal, ezért a jogerős ítélet ez okból sem volt jogsértő.

A fentiek miatt nem sérült a Ktv. 9.§-ának (3) bekezdése, 19.§ (1) bekezdése és a Pp. 275.§ (5) bekezdése sem.

Minderre tekintettel a Kúria a Törvényszék ítéletét a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 78.§-a alapján köteles a II.r. alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeit megfizetni.

Az illetékfizetésre vonatkozó rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény rendelkezésein alapszik.

Budapest, 2013. szeptember 3.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k. előadó bíró, Dr. Sperka Kálmán s.k. bíró